Դ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1012 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 21 ՄԱՅԻՍ 1887 — (Ն. Տ.) 2 ՅՈՒՆԻՍ 1887 — 10 ՐԱՄԱԶԱՆ 1304

20 ՓԱՐԱ. (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ)

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ԻՐԵՆ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՎԵՐՁՈՒԹԵԱՆ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան-խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ. (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ)

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. Պոլսոյ Համար Տարեկան 160
» » Վեցամսեայ 80
» » Երեքամսեայ 40
Գաւառաց Համար Տարեկան 240
Թղթատարաց Համար Վեցամսեայ 120
Օտար Երկիրներու Տարեկան Գրանք 56
» » Վեցամսեայ 28

Գործ զրկուած յղագրաց Տասնեակ Տօնքենութեան վրայ է, Թղթագրութեանս զրկուած Նամակ կամ գրութիւն եա չարուիր։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Defrmen Han Constantinople.

Ի. ՊՈԼԻՍ, 21 ՄԱՅԻՍ, 1887

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱԻԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ՎԱՆԱՑ ԾՈՎԻՆ

Մեր Վանայ Թղթակիցն անցեալ օր կարեւոր լուր մը տուաւ։

Վանայ Ծովուն վրայ բանող առագաստաւոր մեծ ու փոքր նաւերուն դրէթէ ամէնքն ալ Հայոց Ձեռքն են, և Վանայ Ալանց գիւղին բնակիչք նոյն դերն ունին Վանայ Ծովուն վրայ, ինչ որ Տրապիզոնի նահանգին Լազերն ունին Սեւ Ծովուն վրայ։ Ալանց Հայաստանի հայ նաւազներուն բնակավայրն է, ինչպէս Պոլսական չուքերուն մէջ գործող հայ նաւաղներուն բնակավայրերն են Գում-Գապուէն մինչև Նիկոմիդիա Մարմարայի եզերքը։

Վերջերս գժբախտութեան մը հանդիպեցան Վանայ Ծովուն վրայ բանող նաւերը։ Վանայ Բաղաքապետութիւնն ինքն իրեն որոշում մը տուած էր, որով մէն մի նաւէ կը պահանջէր տարեկան 150–200 ղրուշ տուրք մը, մինչ նաւատերաբք կը յիշեցնէին թէ իրենք արդէն Ղէզդէլ-տուրքը կը վճարեն, որ մեր Էմանաֆ դասուց Ինճը-Դուն է, և իրաւամբ կը պահանջէին ղերծ մնալ կամ այս հին տուրքէ, կամ Բաղաքապետութեան հաստատել ուզած նոր տուրքէն։ Ամէն նաւ կամ նաւակ գլուխ, Վանայ պէս տեղ մը, տարեկան 150–200 ղրուշի բացառիկ տուրք մը մահացու հարուած պիտի լինէր։ Ուստի, նաւատերաբք կը դադրեցնեն իրենց գործն, և Կ. Պոլսոյ հետ բանակցութեան կը սկսին։ Բայց խնդիրն հինգ վեց ամիսներէ հետէ առկախ կը մնար. որովհետեւ Բաղաքապետութիւնն ևս իր կողմէ բարձրագոյն տեղեր կը դիմէր, ի հաստատութիւն իւր տնօրինութեան։

Այս պատմութիւն ամէն նկատմամբք ցաւալի էր։ Բարեբախտաբար, Վանայ նոր Կուսակալը բարեկիրթ և լուսամիտ մարդ մ'է։ Իւր վրայ գովեստները միայն կը գրուին մեզ։ Վեհմ. Խալիլ փաշա, ջերմ օրինասիրութեան հետ հաւասարութեան և յառաջդիմութեան բարձր սկզբանց հաւատարմութիւն կը ցուցնէ։ Իւր Վան հանգիստն ի վեր ըրած գանազան տնօրինութիւնք, ղորս գոհութեամբ նշանակեց մեր Թղթակից, ապացոյց են մեր ըսածին։ Բայց Վանայ նաւատերաց նեկատմամբ իւր տնօրինութիւն ամէնէն աւելի գոհացուցիչ է, թէեւ տակաւին վիրջնական բան մը չկայ։ Ն. Վեհմութիւն, Վան հանդուցն, իւր առաջին այցելութեանց մին կուտայ Վանայ Ծովուն և նաւերուն, կ'ապչի գասնը անգործ, անչարժ և հանդարտ տեսնելով հեղուկ տարրին վրայ, որ տիւ ու գիշեր ազատ և անդադար գործունէութեան ու չարժման ամենօրեայ և անյողդի ապացոյց է մարդկութեան առջև։ Վեհմութիւն առիթէն գէտ նոր Վանայ Ծովուն եղերքը գացած դիտող աչքի և հայրենասէր սրտի մը համար այդ անգործութիւն իսկ վիրաւորիչ բան մ'ունէր անշուշտ։ Վեհմութիւն բնականապէս կը հարցնէ նաւերուն անգործութեան պատճառն, և վերահասու լինելով ճշմարտութեան, կը հրամայէ որ անմիջապէս վերսկսին նաւային երթեւեկութիւնը, և կը խոստանայ իւ նկատ առնել և գոհացուցիչ կերպիս կարգադրել խնդիրը։ Նաւատերաց սիրտերն այսպէս յուսով լեցուած, հետուեալ օրն իսկ առագաստը հովով կը լեցուին, և նաւային գործունէութեան վերրակումն զգալի արգիւնք կ'ունենայ գնոց վրայ։ Նաւերուն գադարումէն ի վեր, Վանայ մէջ ուտեստի և վառելեաց գները սովի ժամանակներն յիշեցնող համեմատութիւններ առած էին։ Ցորենի և ածուխի գինը կրկնապատկած էր, և միւսներն ալ նոյնպէս։ Վեհմ. Խալիլ փաշայի բարեդէպ միջամտութեամբ, գիներն առջի վիճակին առին, ի մեծ ուրախութիւն Վանեցի ժողովրդեան, և այժմ կ'ակնկալուի թէ Ն. Վեհմութիւն ի վապուրական Նաւային արուեստը քաջալերող և նորա զարգացման նպաստող վերջնական տնօրինութիւն մը պիտի ընէ։

Ես իրօք, Վանայ Ծովուն նաւարկութիւնը կը կարծեմ այս կարգի տնօրինութիւններու, քան թէ նորաձոյ տուրքերու, որք ի հարկէ պիտի խափանեն անոր ծաւալումն ու բարգաւաճումն, և երկրին քանի մը կարեւոր նահանգները պիտի զրկին տնտեսական զարգացման մէկ կարեւոր միջոցէն. Վանայ Ծովը կը թղչէ ընդարձակ, բարեբեր և ամէն տեսակէտով կարեւոր գաւառներ, որք ինչպէս անգիրյն մէջ յոյժ բազմամարդ եղած են, տակաւ կը լինին և յապագային ևս առատիւ պիտի լեցնեն բազմամարդ վայրերը, ընդհակառակ տնտեսական վերածնութեան։ Վանայ և Բազէշի նահանգներն ու Մշոյ գաւառն անընդմիջաբար կ'օգտին կամ կրնան օգտել Վանայ Ծովէն, և կարող նահանգին համար մեծ բարիք մը կրնայ լինել այս Ծովածաւալ լիճ։ Բայց Վանայ Ծովը նշանակութիւն չունենար եթէ կարելի պայմաններու մէջ նաւարկութիւն մը չչահագործէ դան։ Արդի նաւարկութիւնն իսկ յոյժ նախնական պայմաններու մէջ ի գործ կը դրուի, այնպէս որ տնտեսագիտութեան տարբական սկզբանց հակառակ է տրոց բերուին ներքին ընկճել այսպիսի նորածիլ արուեստ մը, որ ընդհակառակն վարչին պաշտպանութիւն կը կարօտի։ Բայց իւր նախնական վիճակին մէջ իսկ, Վանայ Ծովուն նաւարկութիւնն ա՛նչափ էական պէտք մը դարձած է չրբչահայ ժողովրդոյ համար, որ Վանայ պէս կեդրոնական քաղաք մը, հաղորդակցութիւնից այժմեան դիւրութեամբք հանդերձ, կենաց նախնական պէտքերը կրնապատիկ և եռապատիկ տալ դնել կը դատապարտուէր այն միակ պատճառաւ որ այս խեղճ նաւերը ու նաւավարները քանի մը ամիսներէ հետէ դադրեցուցած էին իրենց երթեւեկութիւնները։ Աստ կայ ուրիմն ընդհանուր երկրին համար տնտեսական կարեւորութիւն ներկայացնող խնդիր մը, որ Բաղաքապետութեան մը քմահաճութեան չի կրնար թողուիլ, եթէ Վեհմ. Խալիլ փաշա ինքնին չկարենայ Վանայ նաւատերաց նպաստաւոր որոշում մ'ընել, կեդրոնական կառավարութիւնն անտարակոյս կը միջամտէ երկրին ընդհանուր չահուց յարմար որոշում մը տալու համար։ Երկիրը պէտք ունի ամէն կողմ այսպիսի տեղային արուեստներու և ձեռնարկներու հաստատման, արդիւնաւորման ու բարգաւաճման, եւ կայս կառավարութիւնն ևս, տնտեսական գովելի քաղաքականութեամբ մը, աւելի քան երբեք տրամադրութիւն կը ցուցնէ բնիկ արհեստներն ու ճարտարութիւնները քաջալերելու։ Վանայ Ծովուն վրայ նաւարկութիւնն ասոնց կարգէն է, և ներկայէն աւելի ապագային նկատելով, դիւրաւ պիտի բմբռնենք թէ Տէրութիւնը տնտեսական և ընդհանրական ամէն տեսակ չահ ունի որ՝ բանուկ նաւարկութեամբ մը՝ Վանայ Ծովուն բոլորտիքը գտնուած գաւառը զարգանան և զօրանան։ Ցաւալի է որ ցարդ չոգենաւային երթեւեկութիւնն չկրցաւ հաստատուիլ Վանայ Ծովուն մէջ. զի, որչափ գիտենք, կեցած միակ չոգենաւը Մխիթարեաններուն անձնական գործածութեան համար է։ Պէտք է սակայն գիտնալ թէ ո՛չ ուրեք չոգենաւային երթեւեկութիւն կրցած է հաստատուիլ նախ քան զհաստատումն և զբարգաւաճում առագաստաւոր նաւարկութեան։ Ուր որ առագաստաւորք չահ չեն բերեր, չոգենաւք ամենևին չեն կրնար չահ բերել, եւ ամենևին չեն կրնար մուտ գտնել հոն։ Բայց միեւնոյն կարելի է յուսալ թէ օր մը չոգենաւեր մուտ գտնեն Վանայ Ծովուն մէջ, երբ արդէն բանուկ առագաստաւոր իսկ գոյութիւնն անհնար կը դառնայ անտանելի տուրքերու պատճառաւ։ Եւ միեւնոյնին է որ արհեստ մը, որ իւր արդի նախնական վիճակին մէջ այնչափ մեծ բարիք կ'ընէ քանի մը գաւառներու ժողովրդոյ, և կ'պարերցնէ բազմաթիւ ընտանիքներ և աւելի չատեր կարող է ապրեցնել, գառապարտուի անգործութեան՝ մանաւանդ հաղաքապետութեան մը անտուելին մէջ տարեկան 70–80 ոսկւոյ չչչին գումար մը մտնելու համար։

Ղէյհտիէի մը մարդիկը, մա՛նաւանդ մայրաքաղաքէս 20 տաւր ճանապարհ հեռի քաղաքի մը Պէյհտիէին մարդիկը կրնան չբմբռնել այս նկատումներ։ Բայց կայ. Կառավարութիւնն, իւր ծանօթ լուսամտութեամբ և չբջհայեաց քաղաքականութեամբ, կը գնահատէ զասոնք։ Փախաքերչի էր յոյժ որ Վանայ և Բազէշի Թուրքերն ևս զգացին Վանայ Ծովուն նաւարկութեան չահագործմամբ։ Անտարակոյս ևնք թէ յանժամ տէրդային լուսամտութեանց կողմէ աւելի պաշտպանութիւն և բաղաքերութիւն կը գտներ գործը։ Բայց առաջ չահ ասս միջոց ա՛նչափ լռանաչէ դրեր մ'ուսի այն կողմեր, որ գիւղացիներն միայն կը զբաղին անով։ Այս պատճառ մը չէ սակայն որ գործին կարեւորութիւն չտրուի. Ներկայիս մէջ հայրական խնամատարն անօրինութեամբ մը, Վանայ Ծովուն նաւարկութիւնը կրնայ ծաւալիլ ա՛նչափ որ ապագային մէջ հարուստները եւս թէ իրենց եւ թէ երկրին համար չահաւոր ձեռնարկութեան մը միջոց կարենան գտնել այս ժամին. Ցանկալի գործադրութիւն և կառավարութիւն, 70–80 ոսկւոյ անդրչան գումարին տեղ, տասնապատիկ և հարիւրապատիկ աւելի կրնան օգտիլ ուղղակես եւ անուղղակես, Տնորհիւ զարգացեալ նաւարկութեան մը։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՊՈԼԻՒՈՆԱՆ ԹԵՐԱԿՂՋԻ. Հանգարիոյ կառավարական լրագիրը, Բուդբէշ Լլոյտ, ամբողջացնելով Պ. Թիֆալի յարուցութիւնները ի մասին Ռուսիոյ և Աւստրիոյ բանակցութեանց Պոսնա-Հէրսեկի գրաւման պարագայից վրայ, գիտել կուտայ թէ մաճառ նախարարապետը զանց ըրած էր յիշել այն պարագաները, յորս Աւստրիա չպիտի կրնար չէզոք մնալ թուրքօ-ռուս պատերազմին մէջ։ Նախ քան զայդ պատերազմ, Անտրաչի կոմս ազդարարած էր Ռուսիոյ թէ Աւստրիա չի կրնար հանդուրժել (Բ.) Միակ Տէրութեան մը թեւարկութեան Պալքանեան բրիստոնեայ ժողովրդոց վրայ։ (Բ.) Երկրային փոփոխութիւներու առնոց աջակցութեան Մեծ Տէրութեանց, և Պալքանեան բրիստոնեայ ժողովրդոց համախմբման ի ձեռն միակ Տէրութեան մը. (Գ.) Դանուբի ազ (պուլկարական) եղերին վրայ Ռուսաց հող ստանալուն։ (Դ.) Ռումանիոյ ենթարկական ընդ իշխանութեամբ կամ ընդ Թեւարկութեամբ Ռուսիոյ։ (Ե.) Ռուսաց Կ. Պոլիս մտնելուն, և (Զ.) Սլաւ մեծ Պետութեան մը կազմութեան՝ ի վնաս ոչ-սլաւ երկրաց։ Անտրաչի կոմս նաև խնացուցեր է Ռուսիոյ թէ Աւստրիա չի կրնար թողատրել Ռուսիոյ մչտական տիրապետութեան ո՛չ ի Պուլկարիա, ո՛չ ալ Դանուբի աչակողմեան ուրիչ ո՛և է երկրի վրայ, և Սերպիոյ նոյն իսկ առժամանակայ կերպիս ռուսական դրաման բացարձակ կը հակառակի Աւստրիա. Ահա, կ'ըսէ Բէյրէք Լլոյտ, ա՛յս պայմաններով և ո՛չ թէ պարզապէս Պոսնա-Հէրսեկի աւստրական դրաման արտօնութիւն տուանդով, Աւստրիա Ռուսիոյ խոստացաւ չէզոք կեցնալ վերջին պատերազմին մէջ։

ՕՐԵՒԵԼԵԱՆ ԵՐԿԱԹՈՒՂԻՔ. Օսմ. կառավարութիւնը մերթեց ո՛և է փոփոխում Արեւելեան երկաթուղւոց մասին ի Վիէննա կնքեալ Պայմանագրին։ Սա կը տրամադրէ թէ սերպ և պուլկար երկաթուղիք մի և նոյն ժամանակ պիտի բացուին հասարակութեան, և այս պայման հիմա չատ ծանր կուգայ Սերպիոյ։ Ի Վրանիէ ի Սեղանիկ երկաթուղւոյն գիծն այժմ չինուած լինցած է, բացառութեամբ միայն քանի մը քիլօմէտրի, զոր օսմ. իշխանութիւնն առ այժմ առկախ թողլով խոհեմութիւն հաճարած է կ'ըսուի, իսկ պուլկարական երկաթուղին, Դարգարպազարճըդէ մինչեւ Բիլոդ, տակաւին ժամանակ մը չի լինիար, և Սերպք կ'ըսեն թէ արդար չէ որ Պուլկարիան երկաթուղւոյն իրենց վերաբերեալ բաժինն չինութիւնը փութացուցած լինելու համար տուժեն ժամանակ մը չբանեցնելով չինուած երկաթուղին, և գործածուած գրամագլխին չահը կորսուանելով այսպէս։ Բայց Սերպիա, այս ակներեւ զրկանքը կրելով, պարզապէս կը տուժէ անխորհուրդ պատերազմին համար զոր մղեց Պուլկարիոյ դէմ, և որ եղաւ պատճառաւորն մնի՝ պուլկարական երկաթուղւոյն չինութեան դիսկատար Ջեալոն։ Սերպ և պուլկար երկաթուղեայ միահաղոյն բացման պարմանն ի Վիէննա գրուեցաւ առեւտրական նկատումներով. դի իրաւամբ կը վախցուէր որ եթէ գէմ մը միւսէն առաջ բացուէր, առեւտրական չարաբերութիւնք զառաջինն բացուած գծին վրայ կրնային հաստատուիլ ի վնաս ետ մնացած գծին, կը յուսացուէր սակայն թէ Պուլկարք Սերպերուն հետ մի և նոյն ժամանակ պիտի աւարտէին իրենց երկաթուղին, և անչուչտ կ'աւարտէին, եթէ Սերպիոյ հետ պատերազմ չծագէր։

ԱՆԴԻԼԻԱ. Ուէչլըն Իշխանին նախագահութեամբ յանձնախումբ մը կը ղրաղի կազմակերպել՝ Թագուհւոյն Յոբելեանին առթիւ նմանը չտեսնուած հանդէս մը տալոյց, Հայս-Բառբի զրօսավայրին մէջ։ Հանդիսին պիտի ընդունուին 10էն մինչեւ 14 տարու ամէն տղայ, որք կը յանձնին Լոնտոնի Թաղային և մասնաւոր վարժարանները։ Կը հաշուուի թէ 30,000 տղայ պիտի մասնակցին այսպէս կազմակերպուող խնճոյքին ու զուարճութեանց։

ԴԵՐՄԱՆԻԱ. Մէձէ կը ծանուցուի թէ Դերմանք մտադիր են այս տարի սովորականէն աւելի չբով ռմնոել 1870ին Մէձէի չուրջ տեղի ունեցած մեծ ճակատամարտներուն տարեդարձը։ Նախորդ տարիները բաւ կը համարուէր նոր պատկերով զարդարել այն ճակատամարտներու մէջ ինկած զօրաց գերեզմանները։ Այս տարի, ճչմարիտ հանդէսներ պիտի կատարուին Ալզաս-Լոռէնի մէջ հաստատեալ Դերմանաց ձեռքով, և Դերմանիոյ ամէն կողմերէն նախկին զինուորաց ընկերակցութիւնք պիտի երթան մասնակցիլ այս ցոյցերուն։

ԻՏԱԼԻԱ. Խոպտիոյ քանի մը քաղաքաց մէջ, այս մերձիոյ տղայոց սերտելի պրօսանքն է խոտօ-Հայկէական պատերազմի խորը։ Դասարանի մէկ գիւղացի աղքին մէջ, սա դէպքը տեղի ունեցաւ։ —100 ի չափ տղայք Սաաղիի պատերազմին նմանութիւնը կատարել ուզելով, երկու բանակի բաժնուեցան։ 50 ն Իտալացի, 50 ն ալ Հայկէ եղան, Հայկէք, երեսնին և ձեռքնին սեւցուցած, բլուրի մը վար իջան, գինուալ երկուքն ալ իրենց գլխուն վրայ, որ կ'ըսէք թէ լաւագոյն...

—Կորսուէ, տխմար ապուշ, ժամանակ չունիմ այդ մասին մտածելու... Միաս բարով... ցնծագին...

Եւ այսպիսի ծանր նախատինք մը ուղղակի երեսիս զարնելով մեկնեցաւ արագաչաչ... Նորա վարմունքն զո՞հ էք. Ես եմ ցնորամիտը, հի՞մ... Ես որ ահա ութսուն եւ եօթն հազար տարի է չարունակ դժոխոց ընդհանուր բանտապետի պաշտօնը կը վարեմ յանկարծ կը դառնամ ցնորամի՞տ... ա՛խր ինձ ինչ, ինձ վազեմի ռամատնայիս, որ ելած այսպիսի անելիք խըղճերուս եւսեւ եմ։ Ինչո՞ւ տեղս հանգիստ չեմ կենար...

Աւասիկ, այժմ ձեռնուհասն վերադարձայ տուն, անօթի, խոնջած, մեկ սխտոս մլասեայի, իսկ պտղս այնչափ ծրուած է որ մէկ տարիէն հասիս ուղղուի եւ ի՛նչ վարձատրութիւն տացայ այս տանջանացս փոխարէն։ Բայց մնասեն։ Այժմ հանգիստ գժոխոց մէջ ընդհանուր չչուկ տարածուած է իբր թէ եա բարեհամբաւ վնասմարդոց հետ... թէ՛ կ'ուզեմ անձնատուր լինիլ... թէ մտադիր եմ գժոխքը յանձնել մարդոց... եւ այս պատմածս գաւակ րոպէին կը տարբերի իմ դէմ տատանոյից գունդերս կազմէ... հիմա ի՞նչ կ'ըսէք. կարծես թէ հետաքրքրութիւն եւ պատանութիւն մեկնեցան բաները լինին... ահա գէշութիւնը նախապէս գիտէին, սակայն կարծես, դ արձեալ պիտի հարկադրուիմ գինուիլ այդ յիմար մարդոց... պիտի սպաննէ պր իմ ես հետաքրքրութիւնս, անչուչտ պիտի սպաննէ... օ՛ֆ... օ՛ֆ... օ՛ֆ...»

ՎԵՐՋ

ՕՍՄԱՆՅԱՆ սուգ կը բռնէ իւր մէկ լաւագոյն զօրավարին, Սուլէյման, մահուան համար, որ ծանր հարուած մ'եղաւ հիւլէնական բանակին։ Սուլէյ գերդաստանն, որ կ'ըսուի թէ բնիկ էր Պուլկարիոյ, ի գիմեր հաստատեցաւ Կ. Պոլսոյ օսմանեան գրաւումէն անմիջապես յետոյ, և մանաւանդ գեր մը կատարեց Բ. Դրան դիւանագիտական յարաբերութեանց մէջ։ Ցարմրի է թէ ժամանակ մը կայս. Կառավարութեան քաղաքական թարգմանիք, հիւպատոսք, դեսպանք, և այլն, առաւելապէս գիներջի Ցոյներ էին։ Սուլէյեան գերդաստանէն քանի մը անդամներ անուանեցան մինչեւ իսկ Վալաքիոյ եւ Մոլդաւիոյ Հօսբօտար կամ Իշխան։ Այս գերդաստան երկու ճիւղերու բաժնուած է, որոց մին Ռումանիոյ, և միւսն հիւլէն եղած է։ Զօր. Սուլէյ հիւլէն բանակին բարձրաստիճան փայլուն սպաներէն մին էր։ Բայց իւր հարազատ առաւելապէս կը պարծէր իւր պատմական անուան, զոր հարմարէ յոյն ազգը կը յարգէ, և որ մեծ ազդեցութիւն ունի հիւլէն ժողովրդեան վրայ։

ԵԼԵՒՄՈՒՏՔ ԱՆԳԼԻՈՑ ԵՒ ՖՐԱՆՍՈՑԻ. Բաէ-Պոքս կը գրէ. «Անգլիական արժէթղթաց 100ին 100է աւելի արժողը կը վերագրուի այսմ թէ, 30 տարիէ հետէ, Անգլիա գադրած է աւելցնելէ իւր Հարկային Պարտք, և ընդհակառակն, տարեկան Ելեւմտեցոյներէն աւելցուցած գումարներով, աստիճանաբար կը դեղչէ իւր Հանրային Պարտք, մինչ մինս Տէրութիւնը ամ ըստ ամէ կ'աւելցնէ իրենցը։ 1870է ազէտն ի հիմանց խանգարեց Ցրանսայի ելեւմտաբեր, եթէ Անգլիա կարող եղաւ բոլորովին գադրեցնել փոխառութիւնը, պատճառն այն է որ փոքր պատերազմներու համար ըրած ծախքերը կրցաւ գոցել նոյն տարւոց տուրքերուն ընթացիկ հասոյթէն։ Այսպէս չեղաւ Ցրանսայի համար, զի 1871ին կարելի չեր ընթացիկ տուրքերով ութ երկիւղիւն Ցրանք արատարել։ Իրաւ է որ անկէ ի վեր չատ մը յիմարութիւններ գործեցինք, բայց անոնք չէին խանգարեր մեր Ելեմտացոյցի հաստատակաւորութիւն, եթէ պատերազմին պատճառաւ՝ 400 միլիոն Ցր. ի տրոց Միասուն յաւելում մը չկնէր Ելեմտացոյցի վրայ, որ կ'ըսէք թէ չատագոյն...

—Կորսուէ, տխմար ապուշ, ժամանակ չունիմ այդ մասին մտածելու... Միաս բարով... ցնծագին...

Եւ այսպիսի ծանր նախատինք մը ուղղակի երեսիս զարնելով մեկնեցաւ արագաչաչ... Նորա վարմունքն զո՞հ էք. Ես եմ ցնորամիտը, հի՞մ... Ես որ ահա ութսուն եւ եօթն հազար տարի է չարունակ դժոխոց ընդհանուր բանտապետի պաշտօնը կը վարեմ յանկարծ կը դառնամ ցնորամի՞տ... ա՛խր ինձ ինչ, ինձ վազեմի ռամատնայիս, որ ելած այսպիսի անելիք խըղճերուս եւսեւ եմ։ Ինչո՞ւ տեղս հանգիստ չեմ կենար...

Աւասիկ, այժմ ձեռնուհասն վերադարձայ տուն, անօթի, խոնջած, մեկ սխտոս մլասեայի, իսկ պտղս այնչափ ծրուած է որ մէկ տարիէն հասիս ուղղուի եւ ի՛նչ վարձատրութիւն տացայ այս տանջանացս փոխարէն։ Բայց մնասեն։ Այժմ հանգիստ գժոխոց մէջ ընդհանուր չչուկ տարածուած է իբր թէ եա բարեհամբաւ վնասմարդոց հետ... թէ՛ կ'ուզեմ անձնատուր լինիլ... թէ մտադիր եմ գժոխքը յանձնել մարդոց... եւ այս պատմածս գաւակ րոպէին կը տարբերի իմ դէմ տատանոյից գունդերս կազմէ... հիմա ի՞նչ կ'ըսէք. կարծես թէ հետաքրքրութիւն եւ պատանութիւն մեկնեցան բաները լինին... ահա գէշութիւնը նախապէս գիտէին, սակայն կարծես, դ արձեալ պիտի հարկադրուիմ գինուիլ այդ յիմար մարդոց... պիտի սպաննէ պր իմ ես հետաքրքրութիւնս, անչուչտ պիտի սպաննէ... օ՛ֆ... օ՛ֆ... օ՛ֆ...»

ՎԵՐՋ Պ. Ց.

—)(4)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ՍԱՂԱՅՑԻՒ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

ՌՈՒՍԵՐԷՆԷ

—Ասացէք ի՛նչպէսեր, ինչո՞ւ դուք այսպէս յաւիտեան երկրի վրայ կեանք կ'անցնէք ու չէք բարձրանար երկինք։

—Ո՛հ, զարմանալի բան, երեւակայեցէք, ճի՛շտ մէկ ժամ առաջ այս միեւնոյն հարցումը կ'առաջարկէի ժան բարեկամս... ինչ պատճառաւ, կը հարցնէի նմա, մենք գէթ միանգամ չենք փորձեր վեր երթալու դէպ երկինք... ա՛հ, պատասխանեց բարեկամս, կեցիր դու, պիտի երթանք... եւ դիտէք, ճշմարիտ կ'ըսէ նա, անպատճառ վեր պիտի երթանք եւ անպատճառ մենք Ցրանսացիքս առաջին պիտի համբառնանք երկի՛նք... մենք արդէն փորձեցինք մի քանի անգամ, սակայն պատահաբար վայր ընկանք... բայց վերջապէս պիտի գայ մի օր որ վեր...

—Սակայն այ՛ժմ, ինչո՞ւ չէք նստած...

—Ա՛յժմ... ինչ պատասխան տամ ձեզ... դիտէ՛ք ինչ կայ, ե՛կ միասեղ երթանք opérette կրկնութեան... Թերեւս նա մի քանի բացատրութիւն տայ ձեզ այս մասին...

Եւ այսպէս ալ, ես հաւատ ընծայելի այդ չաուախօսին... դիտուճն Գերմանացին, որամիտ Ցրանսացին եւ սաբէթ մուժիկին ոչ մի բացատրութիւն կարողացան տալ ինձ այս մասին. իսկ այնուհետ մի ու եւ է անմիտ թատերգուհի, յիմար ծան մը պիտի երեւէ բացատրել ինձ պատճառը...

Անտարակոյս, չը գնացի թատերգուհիի մօտ, այլ սրացայ դէպի Լոնտոն բազդատելու այն խոչընդոտները քաքաքանչիւրոս մօտ, որպէս միւս բոլոր մարդիկ կ'անդադարին զգալ։ Գնացի պատուաւոր ճեմելզմիճի մօտ Նա արդէն պատրաստուած էր տեղ մը երթալու, հետեւաբար բոլորովին հագնուած էր։ Առանց դլխարկն հանելու (որ չատկանց նախատական թուեցաւ ինձ) նա գարձաւ դէպի ինձ նայատիալ հարցուսմամբ. Ո՞ւմ հետ պատիւ...

—Սատանայի։

—Դուք այդ վաճառատան ներքնայարկին կը եւ կ'ուզէք խօսակցիլ իմ գործակատարի երկրորդ օգնականի մեքենաներուն նկատմամբ... ապա ուրեմն համեցէք դրասենեակը...

—Ինչ կ'ըսէք. ես ամենեւին երկրագործական մեքենայներու պէաք չունիմ։

—Ա՛հ կ'երեւի դուք պարզապէս կ'ուզէք գործատանը աչքէ անցուցնել միայն։ Կ'աղաչեմ այդ մասին հանգիպ դիմել վերատեսուչին...

—Այդ ալ պէաք չունիմ...

—Ա՛, ա՛հ, հապա ի՞նչ է ուզածնիդ, վերջապէս, Սըր... ես ժամանակ չունիմ քնաբ։

—Ես լսել գիտակցութիւն կարեւոր մը պիտի...

—Եւ այս առիթիս դուք կ'ուզէք, որ ես տամ ձեզ իմ այդեսակ արբայական ընտրութեան նախագահին։

—Ա՛հ. ես միայն որ դուք անձամբ պատասխանէք հարցուսմիս...

—Ա՛ն... բայց կ'աղաչեմ, ես դիտնական չեմ, եւ միւս կողմէ այլ եւս անկարող եմ սպասել, չափազանց կ'չտապիմ...

—Կարճ պիտի խօսիմ...

—Շնորհակալ, կ'աղաչեմ։

—Ինչո՞ւ դուք այսպէս յաւիտեան երկրի վրայ միակատար մնացած էք եւ չէք համբառնար երկինք։

—Երկի՞նք... և ինչո՞ւ... փառք Աստուծոյ տակաւին բաւական չուկայներ կան երկրին վրայ, իսկ երբ այլ եւս չուկայ չը գտնուի, այն ժամանակ կ'երկի՞նք...

—Եւ այն ժամանակ պիտի համբառնաք երկի՞նք...

—Անշո՞ւշտ կարելի է։

—Բայց եւ չուկայներէն գատ...

—Այդ ի՞նչ տեսակէտով կ'ըսէք, Սըր...

—Ըսենք թէ մեռելեան, նայեցէք, այստեղ ձեր երկրի մէջ այս կ'ինչ խաւար է, կ'ինչ մռայլ է...

—Խաւար, մռայլ... դուք կ'երեւի ա՛ռաջին անգամն է որ կը գտնուիք ի Լոնտոն, եթէ ոչ չատ լաւ պիտի իմանայիք որ այդ պարզապէս ծխախոտ է որ երբեմն կը փարատի, սակայն առանց այն եւս մեր լապտերները կը լուսաւոր...

—Լապտերներն ի՞նչ լոյս կարող են տալ այս...

—Ներեցէք, Սըր, մենք ունինք գազ և էլեկտրականութիւն, իսկ այսպիսի լոյս կատարելապէս գնդացուցիչ է օրինաւոր ճեմելզմիճներու համար... տեսէ՛ք, մեր վաճառականութիւնն ինչպէս կը ծաղկի ու կ'ընդարձակի նոքա ներքեւ... Արդ, առայժմ, միայ բարեւս, Սըր, պարտիմ երթալ սակարանը...

Աւասիկ չկնաքեր բաբեքարան ալ այցելեցի, բայց ինչ օգուտ... յիրաւի նա չը տանէր զիս անտանելի Գերմանացիի կամ չատ խօս Ցրանսացիի նման, այլ ամէն ձեւի մտացնչ ուղեւորութեան նպատակին — բնա՛ւ... Սոսկալի տանջուեցայ, սատկիլ նեղութիւն քաշելէ միայն, եւ պղտիւ սատանայի մը համար լակ մէկ օրուան մէջ այսքան տեղ չուխչուխել դիւրին բան չէ։ Մէկ կողմէ, հապա այս մարդկային անասնեղի զդ՛ուռը... մեր մտածողները կը դատապարտուին ամիսներ, տարիներ են, եւ երկրորդ եթէ կը բանտարկին մէկ աթքէզ ոճրագործը ձկնոց կը բանտարկին, իսկ այստեղ ձեր մարմնի իւրաքանչիւրոս առանձին, առանձին կը բանտարկուի կոչնիներու մէջ, ձեռնոցը ձեռնոցի, գլուխը գլխարկի մէջ են։ Եւ, եւ միեւնոյն ժամանակ այս ամէնն այնպէս կը սեղմէ, այնպէս նեղ է եւ անյարմար, որ իմ բանտարկութեանս մէջ եթէ այս պիսի մէկը գանուելու լինէր, այն ժամանակ մեր ազատականներն անտարակոյս պիտի քարկոծէին զիս այդ պիսի բարբարոսական վարմունքս հանար դէպի իմ տառապագ ոճրագործները...

Եւ սակայն որոշեցի տակաւին տանիքով վերջին փորձ մ'ընելով Ամերիկա երթալ, եւ այս առիթիս հետեւեալ խորհրդածութիւնն ըրի ինքնիրենս. Այս տեղի ժողովուրդը թարմ է. տակաւին չատ ժամանակ չէ որ իւր անձնական ծախսերովքն ճոխացաւ եւ նա իւր մանուկ հասակի մէջ միշտ լաւ մնացաւ, կրնայ եւ լուծից չատ կանչ լրներ... այս խորհրդածութեամբ հանդուցած որոշեցի ճանապարհ ընկնիլ։ Ամերիկա յեսին այժմ եւ արագայ դէպի Ամերիկա։ Առաջին անգամ իսկ յաւտախաբեութիւն մը պատեց զիս եւ պարզապէս յաւտախատեցայ, որ տալիս կը մանէի, պատասխան կ'տանայի թէ տանը չէ։

—Չպատ ա՞ր են կորսուած ամէնքն, ո՞ր ծակն են մտած։

—Գործի են գնացած։

Ճշմարիտ է, փողոցներուն մէջ կային չատ մարդիկ, բայց նոքա ամենն ալ այնպէս սրարշաւ կը վազէին, որ մինչեւ անդամ ես, ես սատանան, երկար ժամանակ չկարեցայ նոցա եւսեւէն հասնիլ։ Վերջապէս չյաղթեցայ մէկին քղանչքէն բռնել։

—Այս ի՞նչ կը նշանակէ, գոչեց արգելքի բռնուած սրարչաւ Եաէնն։

—Զբաւորներու համար, յարեց նա, ունինք աշխատանոցներ, իսկ երբէ ուրիշ ունինք գործարքիդ կը նշանեմ բեվրիները, եւ այս բանիսի կ'ուզեմ հանել ահագին հարստիս։

—Ինչ կ'ըսէք, ես ոչ ալարատ եմ և ոչ աւազակ, չատակեցի հանգստացնել կատաղի Եաէնին... Ես միայն կ'ուզեմ մի հարցում մը պատասխանն սատանայ։

—Ութսին, չո՛ւտ, չո՛ւտ...

—Ինչո՞ւ դուք մարդիկդ միշտ երկրի վրայ կ'ապրիք եւ չէք երթար զբօսնուլ երկինքի վրայ, որ կ'ըսէք թէ չատագոյն...

—Կորսուէ, տխմար ապուշ, ժամանակ չունիմ այդ մասին մտածելու... Միաս բարով...

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ա. Ի. Ֆ. Ա. Ի. Ն. Ի. Ա. Ն. Ի. Ա. Ն. Ի. Ա

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՏԱՐԻ

Հոբելյանական նիստ Մատենադարանում

Հոկտեմբերի 27-ին Մատենադարանում տեղի ունեցավ Հայկական Սովետական Հանրագիտության տարիի հոբելյանական նիստը։

Նիստը բացեց և ներկաներին ողջունեց Մատենադարանի տնօրեն ընկ. Ս. Ա. Մալխասյանը։

Ընկ. Ս. Ա. Մալխասյանը հանրագիտության տարիների ընթացքում կատարված աշխատանքների մասին հաղորդեց հետևյալ տվյալները։

Հանրագիտության առաջին հատորը լույս է տեսել 1927 թվականին։ Մինչև 1937 թվականը լույս են տեսել 10 հատորներ։ Ներկայումս տպագրվում է 11-րդ հատորը։ Ընդհանուր առմամբ հանրագիտության 11 հատորներում տպագրված է 27 հազար 500 հոդված։ Հանրագիտության հատորների ընդհանուր տպաքանակը կազմում է 1 միլիոն 200 հազար օրինակ։

Հանրագիտության հատորների տպագրության համար ծախսվել է 3 միլիոն 500 հազար ռուբլի

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏ ԱՌԱՋԻՆ ՊԱՐԲԵՐԱԿԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՇԱԲԱԹ ՕՐԵՐԸ

ՀԱՍՑԵ՝ ՆՈՐ ԱՂԱ ՓՈՂՈՑ, ՊԱՏԱՐԱԳԱՏՈՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏԻ

Տարեկան բաժանորդագին՝ Պոլսում և գաւառներում՝ 12 ոսկի, արտասահման՝ 15 ոսկի։ Վեցամսեայ և երեքամսեայ բաժանորդներ ևս կ՚ընդունուին։ Առանձին համար՝ 20 փարա։ Հին համարներ՝ 40 փարա։ Յայտարարութիւնները տողով կամ սիւնակով կ՚ընդունուին։ Գինը՝ տողը 3 փարա։ Ամսաթերթ է, կ՚ելնէ ամէն ուրբաթ։ Խմբագրատունը՝ Գումգափուի մէջ, Ֆրանկ Ալեմտարի թիւ 3։ Գրութիւնները պէտք է ուղղել Ս. Տ. Պալեանի անունով։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ամէն մարդ, որ կ՚ուզէ բաժանորդագրուիլ Հայկական Ստանդարտին, կրնայ դիմել մեր գրասենեակը, ուր պիտի ստանայ ամսաթերթին առաջին թիւերը։ Ամսաթերթին գինը կանխիկ կամ ապառիկ կրնայ վճարել։ Ապառիկ վճարելու համար պէտք է ներկայացնել երաշխաւորութիւն։ Ամսաթերթին գինը կանխիկ վճարողներուն կը տրուի 10 տոկոս զեղչ։

Ամսաթերթին գինը կանխիկ վճարողներուն կը տրուի 10 տոկոս զեղչ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏԻ ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆԸ

Հայկական Ստանդարտի խմբագրատունը Գումգափուի մէջ, Ֆրանկ Ալեմտարի թիւ 3-ն է։ Ամէն տեսակ գրութիւններ, որոնք կը վերաբերին ամսաթերթին, պէտք է ուղղել Ս. Տ. Պալեանի անունով։

Ամսաթերթին գինը կանխիկ վճարողներուն կը տրուի 10 տոկոս զեղչ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ամէն մարդ, որ կ՚ուզէ բաժանորդագրուիլ Հայկական Ստանդարտին, կրնայ դիմել մեր գրասենեակը, ուր պիտի ստանայ ամսաթերթին առաջին թիւերը։ Ամսաթերթին գինը կանխիկ կամ ապառիկ կրնայ վճարել։ Ապառիկ վճարելու համար պէտք է ներկայացնել երաշխաւորութիւն։ Ամսաթերթին գինը կանխիկ վճարողներուն կը տրուի 10 տոկոս զեղչ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏԻ ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆԸ

Հայկական Ստանդարտի խմբագրատունը Գումգափուի մէջ, Ֆրանկ Ալեմտարի թիւ 3-ն է։ Ամէն տեսակ գրութիւններ, որոնք կը վերաբերին ամսաթերթին, պէտք է ուղղել Ս. Տ. Պալեանի անունով։

PAPIER FAVARD ET BLAYN

ՄԵՔԵՆԱՆԵՐ ՏԱՐՕՐԵՆ ՑՈՒՑԱՓԱՅԼԵՐ ՈՒ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԱԾ 1878 Ի

ՄԻ ՄԵՔԵՆԱ ՏԱՐՈՒՆ 4 ՕՐՈՒԱՆ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՐՍԷՅԼ ՄԵԾ ՄՐՑԱՆԱԿ

MARQUE DE FABRIQUE

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՆԴԱՐՏԻ ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆԸ